

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 12

20. března 2011

Cena: 7 Kč

VÝROČÍ NAROZENÍ TGM NAŠE CÍRKEV TRADIČNĚ PŘIPOMNĚLA V PARLAMENTU

Stalo se již tradicí, že si na půdě parlamentu připomínáme výročí narození Tomáše Garrigue Masaryka, prvního prezidenta Československé republiky, a s ním i jeho myšlenky a životní postoje. Letošní setkání k 161. výročí narození se konalo 7. března pod záštitou předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Miroslavy Němcové. Ta také přednesla úvodní projev. Podotkla, že přítomní, kteří se zde sešli, bezpochyby není třeba přesvědčovat, jakou inspirací a osobností pro nás T. G. Masaryk je. O povědomí i úctě, kterou k němu chováme, nepřímo svědčí i skutečnost, že zadáme-li jeho jméno do internetového vyhledávače Google, během jedné sekundy nalezneme téměř dva miliony odkazů. Také mnoho ulic i náměstí po celé republice nese jméno tohoto našeho prezidenta. Svědčí však taková četnost o hlubším pochopení v různých vrstvách společnosti, zasazujeme jeho myšlenky a úvahy správně do kontextu tehdejšího dění uvnitř republiky i vně naší země? Měli bychom dnes více mluvit o Masarykových zásluhách; bez jeho osoby by se první republika tak dlouho neudržela jednotná a coby ostrov demokracie v tehdejší divoké Evropě. Byl také pedagogem, který měl velmi rád studenty, významným filosofem, podporoval ženské emancipační snahy. Setkání, jako je toto, je dobrou příležitostí připomenout, že bez osoby TGM by svoboda v našem státě nezapustila tak hluboké kořeny.

Vztahu naší církve k T. G. Masarykovi se dotkl ve svém projevu bratr patriarcha Tomáš Butta. Uvedl, že jako první prezident samostatného státu byl představitelem demokratického prostředí, ve kterém církev mohla vzniknout a rozvíjet svou činnost. K ideovým důvodům tohoto veskrze kladného vztahu patří Masarykova víra a náboženské přesvědčení i chápání osobnosti M. J. Husa, Petra Chelčického a J. A. Komenského, tři nositelů myšlenek skutečné humanity. M. J. Husa přitom charakterizuje etické zaujetí, P. Chelčického odpor ke zneužívání moci státem a církví a posledně jmenovaného vzdělanost. Význační teologové naší církve, mezi nimi např. první patriarcha Karel Farský, František Kovář a Alois Spisar, byli TGM inspirováni; i my můžeme dodnes vzhlížet k jeho prakticky zaměřené víře pod heslem „láska k bližnímu i k sobě samému“.

Pražský biskup David Tonzar si kladl podobně jako při dřívějších setkáních otázku, jak by sám Masaryk hodnotil shromáždění, jako je toto. Jistě by ho uvítal, pokud by nešlo jen o čistou teorii a čtení projevů, ale o setkání, ze kterého by si každý odnesl něco do svého života. Biskup Tonzar vyzdvihl dvě Masarykova témata – demokracii a výchovu. Každý by se měl zasadit v první řadě o obnovu svého mravního a duchovního života. Takový člověk je přínosem i pro druhé; zvyšuje etickou úroveň celé společnosti. *Dokončení na str. 3*

MASARYKŮV ODKAZ SOKOLSTVU

Motto:

*„Každý pravý, opravdu svědomitý Sokol bude strážcem, tedy politickým a sociálním pracovníkem naší republiky, naší demokracie.“
T. G. Masaryk. (6. 2. 1919)*

Dne 17. května 1919 pronesl TGM k Sokolům v Plzni tato slova: „Když jsme v Rusku tvořili legio-

náře, byla pro nás sokolská myšlenka jednou z těch složek, ze kterých jsme vybudovali svou první československou armádu. Vedle tradic husitských a tábořských byla to idea sokolská, která nás vedla – disciplína i řád sokolský, které jednotlivci znali a které se jim staly druhou přirozeností. Toto sokolství se vilo v naší vítěznou armádu.

Vám, Sokolům, nastává nyní pěkný třebaže těžký úkol, abyste teď plně ztělesnili ideu sokolstva: Co je to? Mám-li se dovolávat nejlepších zásad našich zakladatelů sokolstva – Jindřicha Fügnera, Miroslava Tyrše a jiných – není to jen krásně vypracované tělo, které ztělesňuje ideu sokolskou. Je to bratrství, které se vždy v Sokole pěstovalo, je to také duchovní stránka, ta zvláštní přesnost, kterou sokolstvo pěstuje a musí pěstovat, čestnost v životě domácím, čestný kamarád kamarádu a čestný odpůrce nepříteli, bude-li toho třeba.“

*„Sokol, jeho zásady a ideály, byly nám vzory a školou.“
(T. G. Masaryk)*

Dne 28. října 1919 přednesl TGM při slavnostní schůzi Národního shromáždění Republiky Československé v Praze toto poselství: „Budiž zdůrazněno se vši rozhodností, že nový stát, že republika a demokracie potřebují vedle svého administrativního aparátu a armády také pevný mravní základ. Bez mravních, bez charakterních jedinců, bez zdravých rodin, bez věrného přátelství, bez loajlnosti

k různým společenským organizacím, jejímiž jsme členy, bez solidnosti ve vší naší činnosti, nemůže být silná republika. Demokracie bez uznání mravní autority, autority zásad a povolání osob, je nemožná.“

Tomáš Garrigue Masaryk popisuje svoji životosprávu v Čapkových Hovorech s T. G. Masarykem velmi prostě takto: „Když ráno vstanu, vykoupám se ve studené vodě a pak sokoluju – mám na to svůj vlastní systém. Denně hodinu až dvě chodím nebo si vyjedu na koni; snesu teď v sedle dobře dvě až tři hodiny, ale před několika léty jsem jezdil i pět hodin.“

Jindy se Masaryk obrací k sokolstvu s výzvou, která v plné míře platí i dnes: „Pokračujme dál na započaté dráze, zachovejme ducha, který žije v sokolstvu, a brzy bude opět považováno za čest být Sokolem! Ať nás všechny spojuje láska k vlasti, budme jednotní a svorní, ať je bohatý bratrem tomu, komu osudem bylo méně přisouzeno, ať každý, kdo pracuje duševně, je upřímným bratrem Sokola, jehož pěst zdobí mozoly poctivé práce. Budme střídmi v jídle i pití, budme však rázni a vytrvalí nejen v našem konání, ale i v prosazování myšlenky sokolské, aby vždy jméno Sokola slavně znělo!“

Z Masarykových výroků o Sokolu a sokolství sestavil Vladimír Prchlík

ZE 118. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

118. zasedání ústřední rady, které se konalo v sobotu 12. března, zahájil pobožností na texty Iz 58. kap., Ř 13,11-12 a Mk 7,17-23 bratr biskup ThDr. D. Tonzar. Zpívána byla píseň č. 235. Bratr patriarcha v modlitbě poděkoval za život a dílo emeritního biskupa Mgr. J. Tučka a bývalých členů ústřední rady ing. V. Vyskočila a ses. J. Kubáčové, kteří zemřeli v minulém měsíci. V ideovém referátu, vedeném bratrem patriarchou ThDr. T. Buttou, ústřední rada mimo jiné vzala na vědomí, že se církev obrátila na Český statistický úřad s žádostí, aby v nadcházejícím sčítání lidu byly vzaty v úvahu i jiné vžití varianty názvu naší církve. Bratr patriarcha rovněž seznámil ústřední radu s tím, že vedl jednání s Husitským muzeem v Táboře a s Českou televizí o možnosti zapůjčení některých exponátů a filmů pro novou expozici, kterou naše církev připravuje v Památníku Mistra Jana Husa v Husinci. O průběhu příprav expozice, jimiž byl pověřen br. prof. Lásek, děkan HTF

UK, podala v organizačně-právním referátu zprávu sestra místopředsedkyně ÚR RNDr. I. Macháčková. Výstava by měla být hotova do začátku nové sezony v dubnu. Ústřední rada rovněž schválila pořízení Objemové a vyhledávací studie pro projekt „Centrum Mistra Jana Husa v Husinci“ a na základě výběrového řízení jmenovala koordinátorem projektu obnovy PMJH ing. Talíře. Ústřední rada také na základě výběrových řízení schválila realizaci nezbytných oprav v PMJH v celkové výši 268000 Kč. Ústřední rada schválila znění vzorové nájemní smlouvy na nebytové prostory, která bude poskytnuta všem diecézním radám. Dále ústřední rada jmenovala od 1. dubna 2011 spirituálem Bohoslovecké koleje dr. Karla Farského br. Pavla Koláře s tím, že bude působit především na HTF UK. Vzhledem k tomu, že spirituál pro HTF UK je jmenován církevním zastupitelstvem, ústřední rada doporučuje CZ, aby byl br. P. Kolář do této funkce jmenován. Ústřední rada vzala také na vědomí informaci o volbě kolejní samosprávy

bohoslovecké koleje - dne 28. 2. byla prefektkou koleje zvolena Kateřina Merglová a dalšími členy samosprávy byli zvoleni Lukáš Vyoral a Lukáš Novotný. Ve finančním referátu, vedeném sestrou finanční zpravodajkou ing. M. Studenovskou, ústřední rada mimo jiné schválila, že finanční prostředky ze sbírky na Haiti ve výši 32204 Kč budou poskytnuty na provoz nemocnice organizace Hand for Help na Haiti. V ekumenicko-zahraničním referátu, vedeném br. biskupem ThDr. P. Šanderou, ústřední rada mimo jiné schválila nominace na dovolené a lázeňské pobyty od Saské evangelické církve. V tiskovém a kulturním referátu, vedeném sestrou biskupkou Mgr. J. Šilerovou, ústřední rada jmenovala pořadatelem Kalendáře Blahoslav 2012 Mgr. Ervína Kukuczku a schválila doplnění hodnotící komise pro soutěž o novou koncepci Českého zápasu o sestru dr. Hedvihu Kramárovou z náboženské obce Bratislava. (red)

Malé zamyšlení nad postním obdobím

Nyní prožíváme začátek období velkého půstu, kdy se budeme společně připravovat na nejvýznamnější křesťanský svátek paschy - Velikonoc, jenž je dnem oslavy Kristova vítězství na kříži. Oslavy toho, že on na kříži zemřel za nás, naše provinění, hříchy. Vzal vše tíživé a zlé ne sebe a s tímto břemenem sestoupil do pekel, aby tam zvítězil nad ďáblem a jeho anděly, a poté třetího dne vstal z mrtvých, jako vítěz a král.

A toto v starokřesťanské tradici nadcházející období 40 dnů před Velikonocemi, které začíná soumrakem dnešní neděle, by nás na tuto významnou připomínku a oslavu mělo připravit.

Proč 40 dnů? Podle vzoru čtyřicetidenního Ježíšova postu na poušti. Kdy se on postil, aby se připravil na své veřejné působení a plně se sjednotil s Otcem.

A i my bychom se takto měli v postu připravovat. Půst totiž není jen záležitostí tělesnou, kdy se naše tělo očisťuje od různých škodlivin, k čemuž nás nabádají lékaři.

Půst je i záležitostí duše, kdy se snažíme ovládat své vášně, zlozvyky i potřeby, ovládat sama sebe a tím se zdokonalovat, tak jak nás k tomu Ježíš vybízí: *Bud'te dokonalí, jako Bůh je dokonalý.*

Půst je hlavně záležitostí duchovní, kdy se vydáváme Bohu. Vydáváme mu své potřeby i touhy a zříkáme se jich pro něho, pro obecenství s ním, tak se v postu a modlitbě k Bohu přibližujeme a sjednocujeme se s ním.

A zároveň, vydáváme-li se cele Bohu a upřednostňujeme-li Boha před našimi touhami a potřebami, tzv. vyprazdňujeme to lidské, on se k nám sklání a vydáme-li mu své životy, nenechá to bez odezvy, ale začne pracovat v našich životech a proměňuje je, tak abychom došli do jeho království.

Ale co je to vlastně ten půst? Možná namítáte, že není možné nejíst a nepít 40 dní, tak jako tenkrát Ježíš na poušti. Jsme staří, máme zdravotní problémy, těžce pracujeme apod. To ani Pán od nás nežadá, on nás nechce dovést do umdlení či nemoci, právě naopak. Žádá nás, abychom ho předně milovali a pro tu lásku jako svědectví dokázali se i obětovat a zřici se třeba jen maličkostí. Například kuřáci aby zkusili típnout svou cigaretu na čtyřicet dní. Nebo se vzdát třeba alkoholu, sladkostí či masa, které našemu tělu stejně mnohdy neprospívají. Nebo třeba nějaké činnosti. A tak si ušetřit čas, který budeme trávit na modlitbách a studiem Písma svatého. Každý z nás jistě to své téma, jak a od čeho se postit, najde.

Skutečně má smysl připravit se a něčeho se vzdát, neboť to činíme pro náš vztah s Kristem. Vždyť on vise na kříži pro nás obětoval mnohem víc.

Rostislav Kotrč

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE POSTNÍ

Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti; ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

ŽALM 25,6.2b.22

První čtení z Písma: Genesis 12,1-4a

Tužby:

2. Za věrné následování Ježíše Krista, modleme se k Hospodinu.
3. Za Boží milost pro tento postní čas, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Bože, tvé milosrdenství je věčné. Bud' milostiv ke všem, kdo sešli z tvých cest, a s kajícím srdcem a vděčnou vírou je přived' napět do náruče svého milovaného Syna. Osvi' nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 4,1-5.13-17

Evangelium: Jan 3,1-17

Verš k obětování: Žalm 119,47-48

Verš k požehnání: Jan 3,16

Modlitba k požehnání:

Bože, obcerstvuješ nás a posvěcuješ nás svými svátostmi, a proto tě prosíme, abychom ti příkladným životem důstojně sloužili. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 236, 246, 304, 306, 308

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Dvě podobenství 3 Půlnoční prosebník + Vdova a soudce

1. Bůh ví mnohem lépe než my, co je pro nás dobré.

Zas a znova chce dítě na svých rodičích věci, které by mu jen ublížily. Třeba si chce hrát se sirkami nebo házet papír do ohně a je bouřlivě zklamáno, když mu to rodiče zatrhnou. Mnohé dítě se dožaduje takového jídla, které by mu způsobilo jen potíže a trápení. Rodiče musejí dítě často odmítnout nikoli proto, že je nemilují, ale právě naopak - protože je milují. Zrovna tak jedná s námi Bůh. Často až po dlouhé době přijdeme na to, že by to nebylo k našemu dobru, ale k naší škodě, kdyby Bůh tenkrát vyslyšel naši bláhovou prosbu.

2. Pouze Bůh vidí celost času.

My se spíš podobáme někomu, kdo přišel do kina uprostřed filmu. Neviděli jsme začátek - a nevidíme konec. Jsme schopni vidět jen malý kousek, kdy jsme právě přítomni. Tak se velmi často modlíme v nevědomosti a Bůh neodpovídá na naši modlitbu tak, jak bychom si to představovali, ale jinak - protože má pro nás připraveno něco lepšího. Jeden slavný příklad z historie: V době panovníka Karla I. byli Oliver Cromwell a Richard Hampden tak otráveni životem v zemi, kde nebyla žádná svoboda, že se rozhodli emigrovat. Ve chvíli, kdy už stáli na palubě lodi, přišel od krále příkaz, že musí v Anglii zůstat. Vystoupili na břeh hořce zklamáni. Ale tím, že jim bylo zabráněno v odjezdu, mohli v budoucnu splnit úkoly důležité pro historii národa.

Nad Písmem

BÝT BOHU BLÍŽ

V životě jednotlivce, rodiny, církve, ale i společnosti jsou mezníky, které žádají udělat nad dosavadním způsobem práce a života poctivý rozbor, poučit se z něho. Takovým časem pro nás křesťany je i doba postní. Doba zastavení k poznání, aby ten příští čas nám daný byl pro nás spokojenější, ostatním ku pokoji a Bohu k radosti. Aby byl šťastnější, zbavený nánosu strachu, pýchy, obav - to chce se umět nad sebou zamyslet a dát před sebe zrcadlo Boží. To, co uměl Abram - také poslechnout.

Abram se vydal na cestu, jakmile k němu Hospodin promluvil. Nutno si uvědomit, že byl Bohu nakloněn a Boží slovo mu bylo autoritou. Proto Boha poslouchal a nevymlouval se. To je důkaz nám: jít v životě Bohu vstříc, toužit slyšet jeho slovo, snažit se mu rozumět a nevymlouvat se na okolnosti ani bližní kolem.

Apoštol Pavel zažil stav, kdy se snažil být Bohu blízko prostřednictvím dodržování zákona. Ovšem zákon si lze vyložit po svém a tak zákonem může člověk pracovat proti Božím záměrům a proti své spáse. Vždyť proto přišel a Otcem byl poslán Syn do světa. Víra v Ježíše Krista nás nutně vede do společenství, kde se schází alespoň dva nebo tři. Toto přicházení je vždycky založeno na osobním rozhodnutí, které nás vede k Bohu nebo k výmlu-

3. Modlitba musí být naprosto upřímná.

Vytrvalost lidí v podobenství představovala zkoušku, jak dalece myslí své prosby vážně a opravdově. Jde také o to, jestli je naše modlitba správná, jestli je čistá a nechce nikomu ublížit. Někdy bychom mohli být nepřijemně překvapeni, kdyby Bůh naše modlitby doslova vyslyšel. Augustin byl v pozdní době svého života jednou z největších osobností v křesťanské církvi. Ale když byl mladý, žil život velice neuspokojený. Ani jeho modlitby nebyly dost věrohodné. Vypravuje se, že se modlil: „Ó Bože učiň mě čistým, učiň mě čistým!“ A potom připojil septem: „Ale teď ještě ne, teď ještě ne!“ Modlil se za něco, co ve skutečnosti nechtěl a věděl to. V modlitbě musíme být upřímní. Zpravidla víme, co je správné, ale moc se nám do toho nechce. Pak musíme Boha prosit, aby nám dal odvahu ke správnému jednání.

4. Modlitba musí být určitá.

Luther říkával, že ve svých modlitbách býváme nekonkrétní. Nestačí Bohu vyznávat: „Ó Bože, jsem ubohý hříšník“, ale je třeba, abychom své hříchy detailně označili, reálně a jasně - i když to může být bolestně přiznání.

5. Zcela podstatná je naše spolupráce s Bohem.

Nejde jen o to něco chtít a vyprošovat si to. Bůh chce vidět i náš podíl na uskutečnění modlitby. „Přičiň se a Bůh ti pomůže.“ Nesmíme se dívat na Boha jako na snadné východisko. Řekněme, že sedíme na zkoušce, ale předtím

jsme se vůbec neučili. Vezmeme do ruky papír, který testuje naše znalosti, ale zjistíme, že neznáme odpověď na žádnou otázku. Je to proto, že jsme se „ulejvali“, místo abychom pracovali. Když pak voláme k Bohu, aby nám rychle pomohl, sotva můžeme doufat ve vyslyšení. Ale když vstoupíme do třídy dobře připraveni a ve správném vyplnění testu nám brání jen naše nervozita, potom nám Bůh daruje klid a bystrost a vyslyší naši prosbu. Podobně je tomu při léčení nemoci. Lékař nám může pomoci, pokud budeme spolupracovat - zdržíme se určitých špatných návyků, budeme svědomitě brát léky a zachovávat určitou kázeň. Když se modlíme za lidi chudé a smutné nebo za lidi nemocné, aby se jim ulehčilo, aby jim bylo pomozeno - pakli pro ně neuděláme, co je v našich silách - potom je naše modlitba k ničemu. Je pravda, že bez Boha nemůžeme učinit nic; ale Bůh také potřebuje naši pomoc, aby naše modlitby uskutečnil.

6. A jaký má být závěr modlitby?

Musíme připojit to, co ke své modlitbě připojil Ježíš: „Ne má, ale tvá vůle se staň!“ Protože ta nejlepší modlitba ze všech není ta, při které se snažíme na Bohu vymámit svá přání, ale ta, která se snaží vždycky ochotně přijmout to, co nám Bůh ve své moudrosti a lásce posílá.

William Barclay: *The Gospel of Luke, The Daily Study Bible, The Saint Andrew Press, Edinburgh, 1. vyd. 1954, revid. 1975, Reprint 1977, 1979, 1981, 1982, 1983*
Zkrácený překlad

Jiřina Kubíková

J 3,1-17

mohl růst, my se musíme menšit. K tomu pomáhá víra - skutečná a bezpodmínečná víra, která je umocněna láskou Boha k člověku a jen tyto hodnoty nám dávají naději, že i tento čas je pro nás časem spásy.

Nechť ta "doba postní", která se často halí do smutku, je pro nás i časem radosti, poznání.

Bůh je s námi. Má jen jednu jedinou podmínku, abychom my hledali cestu ve svém životě, která je zakotvena v dobrotě - laskavosti, pravdivosti, která je založena na věrnosti Božím slovu.

Jaroslava Švábová

*Prosíme,
nebeský Otče, o dar tvého
Ducha,
abychom ve víře
cháпали i to,
s čím si rozum neví rady.
Dej nám prožít
požehnaným způsobem
tuto postní dobu
i Velikonoc,
k nimž se blížíme.
Kéž nám je Kristův kříž
znamením naděje
a spásy a posílá a utvrdí naši
víru.
Přiváděj celý svět k poznání,
že tvůj Syn přišel nastolit
vládu tvé lásky nade všemi
lidmi.*

ZA JINDŘIŠKOU KUBÁČOVOU

(7. 3. 1934 – 3. 3. 2011)

Starozákonní přísloví o ženě statečné mi tane na mysli zároveň se vzpomínkou na ženu opřenou v křesle, slabým hlasem hovořící o věcech, které je ještě třeba zařadit, i o těch, které již jsou vyřízené. Její už jen předechem živený diskant mi v paměti zůstane léta. Seděla jsem v obývacíku manželů Kubáčových a mluvila s Jindřiškou 8 dní před jejím odchodem do Boží náruče. Přála si už, aby byl co nejrychlejší, a prosila o modlitby. Zvala takhle k sobě lidi, jež chtěla ještě o něco požádat, a věnovala jim poslední hodiny, kdy jí přes den bylo ještě jakž takž.

A tak jsem se např. dověděla, že jí (nejspíš koncem dubna) vyjde v Biblické společnosti knížka. A dostala v obálce peníze s pokyny, komu je mám poslat. Rozloučila se takto se Společností bratří Čapků, již byla po mnoho desetiletí členkou. Svě známé přispěla na televizi, aby se mohla trochu rozptýlit ve svých těžkých chvílích. Rozdala, co mohla, ještě teplými rukama. Odnášela jsem si hrníčky, tabatěrku a další předměty, které mi kdysi ukazovala co rodinné památky, když jsem se chystala ilustrovat její knížku *Dům v Nádražní ulici* (vydal ve dvojím vydání Protis, Praha, 2002 a 2004). Šlo o upomínky na rodinu bratra profesora Vladimíra Kubáče a v té knížce milými žánrovými obrázky přiblížila život jeho předků, jeho dětství i spojení se smíchovskou náboženskou obcí. Vracela se přitom v myšlenkách k tomu, koho milovala láskou, jež umí být silná mezi bezdětnými manžely, a kdo už jí po léta scházel (zemřel v listopadu 1993).

Bezdětným je podle biblického zaslíbení dána možnost mít více „děti“ - v duchovním slova smyslu. Manželé

Kubáčovi je beze sporu měli. Bratr profesor byl takovým otcem řadě studentů, jež hluboce ovlivnil, sestra Kubáčová je měla rozestry v různých oblastech svého působení: ať už v zaměstnání, kde pracovala v právním oddělení ředitelství Stavby silnic a železnic, ať v politice (po změně režimu se silně angažovala v začínající ODS, v poslední době však dávala najevo hluboké zklamání), ať v literárních kruzích (byla členkou Obce spisovatelů, podílela se na činnosti literárního klubu Dialog na cestě, její literární práce najdete v celé řadě sborníků). A především v církvi, kterou kdysi coby nevěsta přijala za vlastní. Tu měla za svůj domov, o který je třeba se starat. To činila nejprve jako manželka faráře v Počátkách a později vysokoškolského učitele v Praze, zkráj 90. let i děkana HTF UK. Byla členkou redakční rady Českého zápasu, místopředsedkyní pražské diecézní rady a místopředsedkyní ústřední rady. Zcela samozřejmě se účastnila bohoslužebného života řady pražských obcí. To všechno velmi činorodě, jak mohou dotvrdit, kdo ji znali. Měla svůj osobitý náhled na věci, neváhala jej vyslovit a třeba i vzbudit nevoli. Leč snažila se lidi kolem sebe přimět k přemýšlení nad problémy i z jiných než jen obvyklých úhlů. Svůj literární talent rozvíjela od mláděho věku, už v r. 1957 se potkala s tiskařskou černí a díky celoživotnímu zájmu o Bibli a její civilní výklad přispěla své církvi nejedním svěžím dílem.

V její úmrtní den jsem vytáhla z knihovny několik jejích knížek: Breviář naděje z roku 1970 – sborník uspořádaný prof. Jindřichem Mánkem, kde

jsem se u několika básní s jejím jménem setkala poprvé. Pak tu, již sepsala s manželem – Znamení smlouvy (původně r. 1983 vycházela na pokračování v ČZ, pak vyšla knižně v Blahoslavu 1994 a 2006). Knižku drobných a u čtenářů Českého zápasu oblíbených črt Pět chlebů a dvě ryby (Blahoslav 1989) i sbírku básní Mezi bodláčím a trním, která vyšla v roce jejích pětadesátin v Blahoslavu (1999). Zatím poslední publikaci – soubor Malé úvahy (Česká biblická společnost, 2010) – uváděla sestra Kubáčová do života vloni v březnu v karlínském sboru.

Právě na stránkách Českého zápasu se objevovaly zárodky jejích příštích knih. Jak už se ovšem našim autorům stává, k vydání svých prací musela přispět nejen jejich napsáním, ale i značným úsilím, aby vyšly, někdy i finančním příspěvím. Když už se dostala ke čtenářům, o úspěchu nebylo pochyb.

A tak jsem se znovu začala do stránek Domu v Nádražní ulici a do noci mi podávaly výmluvné svědectví o jejím vypravěčském umění.

Díky Bohu za její život – začatý v Rimavské Sobotě a uzavřený několik dní před 77. narozeninami v Thomayerově nemocnici v Praze. Církev se s ní pak rozloučila ve sboru G. A. Procházký v Karlíně, kde nad farou s manželem kdysi řadu let bydleli. Na hřbitově na Malvazinkách nad pražským Smíchovem přibudou na hrob rodiny Kubáčovy a Královky ke kamínkům vzpomínek na oblíbeného starozákonníka kytice, věnované jeho neúnavně ženě. V tom, co věřila, co psala i co žila, zůstane nadále nablízku své církvi.

Jana Wienerová

NAŠE RECENZE

PAUL JOHNSON: JEŽÍŠ.

ŽIVOTOPIS PRO 21. STOLETÍ

Vydalo nakladatelství Barrister & Principal, Brno 2010, 168 str.,

z angličtiny přeložil Jiří Svoboda

Autor předkládané publikace je uznávaný britský spisovatel a historik, známý svými Dějinami křesťanství a Dějinami židovství. V knize líčí poutavě a s přehledem historický rámec Ježíšovy doby i neobyčejný život Ježíše Krista. Jde původně o příběh člověka, jenž svým učením podnítl vznik křesťanské víry, která je dodnes součástí naší civilizace. I když leccos o tom z historie známe, nové poznatky lze jen uvítat. Jak jsme si mohli hned v úvodu knihy ověřit, nejranější dochovaný dokument o existenci Ježíše – První list svatého Pavla Korintským – byl už znám a šířen v 50tých letech prvního století našeho letopočtu; asi 20 let po Ježíšově smrti. Tehdy kolovaly i jeho životopisy psané v aramejštině, později i v řečtině. Dodnes je knih o Ježíšovi téměř bezpočet ve všech jazycích.

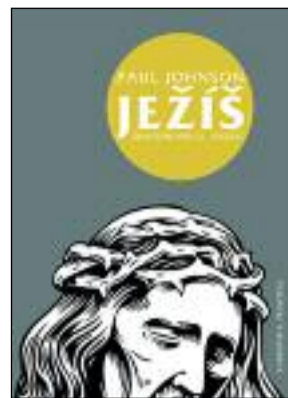
Paul Johnson ve svém vyprávění o Ježíši Nazaretském převážně vycházel ze čtyř evangelií, která vznikla nedlouho po popisovaných událostech. Z devíti rozvržených kapitol budou pro prosté věřící nejzajímavější patrně ty s názvy: Co Ježíš učil a proč, Ježíšova nová přikázání či závěrečná kapitola Vzkříšení a zrození křesťanství.

V knize se hovoří rovněž o různých zázračných skutcích Ježíše, který mnohé nemocné a zdravotně postižené uzdravil pouhým dotekem. Přesto Ježíš netajil svou skromnost slovy: „Tvá víra tě uzdravila.“ Ježíš působil zejména v jihovýchodní Galileji a Jeruzalémě, později v Týru a Sidonu, oblasti Perea. Učil obvykle v synagoze nebo přímo pod širým nebem.

Čtenáře knihy zaujme leckterá poučka v textu. Citujeme: „To, na čem záleží, není tento svět, jenž je pouhou epizodou v čase a prostoru, ale lidi v něm: jejich pobyt na tomto světě je dočasný a jejich cílem je z něj vyjít a být jedno s Bohem.“ V knize je také celá řada podobností a Ježíšových výroků z jeho působení kazatele. Okřídlené je jeho úsloví: „Ten, kdo naslouchá mému slovu, přešel ze smrti k životu.“ Temnota a světlo jsou v Ježíšově učení určitou metaforou protikladů života, zla a dobra. Ježíš se také rád setkával s lidmi se vstřícnou přátelstvem. Jeho kladný vztah ke svátosti rodiny a odsouzení rozvodu je znám. S tím souvisela i jeho láska k dětem. Soud nad Ježíšem a jeho ukřizování uzavírá již známější skutečnosti z Ježíšova života.

Knih je cenným přínosem pro hlubší zamyšlení či meditaci v dnešním uspěchaném a často chaotickém životě. Je určena právě současnému člověku 21. století, který často podceňuje význam duchovních hodnot a spokojí se s konzumním způsobem života. Ztrácí tak smysl života i smysl víry v Boha; a význam lidské oběti Ježíše pro spásu chybujícího lidstva a věčný posmrtný život. Ježíš svým učením nabídl lidem vnitřní život pokory a lásky, štědrosti a milosrdenství, odpuštění a naděje, oproti krutosti a bezohlednosti světa. Tímto poučením také vyznívá recenzovaná kniha britského autora Paula Johnsona.

Dr. Karel Lachout

VÝROČÍ NAROZENÍ TGM...

Dokončení ze str. 1
nosti, což může mít praktický důsledek, například při rozhodování většiny v parlamentní demokracii.

Přednáška vědeckého pracovníka Filosofického ústavu AV ČR, kandidáta věd Josefa Zumra, se orientovala na téma „Masarykovo pojetí českých dějin a reformace“. Upozornil v ní mj. na úvahy T. G. Masaryka ještě dlouho před jeho zvolením prezidentem; tehdy ztratil iluze o tom, že by dobou politickou praxi (prováděnou ze dne na den a vedenou slepými pokusy) bylo možno vlastními silami změnit. Rozhodl se tedy, že pro českou politiku vytvoří teoretický základ opřený o filosofii českých dějin; koncepci, která by praktické politice poskytla jasný smysl a cíl. Získal představu o pohybu světových dějin i směřování české historie. Filosofickým a sociologickým studiem angloamerické, ruské, německé a zejména francouzské kultury (a francouzské revoluce!) si uvědomil, že nejvyššími hodnotami, které se prosazují ve vývoji moderní společnosti, jsou humanita a demokracie. K nim světové dějiny přes všechny peripetie směřují. Objevil, že tyto hodnoty se

probouzely v české minulosti v době husitské a reformační, později pak v době národního obrození. J. Zumr zmínil i odpůrce těchto koncepcí – za všechny jmenoval historika Josefa Pekaře, kterého charakterizoval jako „konzervativního myslitele, považujícího národnost ideologicky podepřenou tradičním katolicismem za konstitutivní princip dějin“. S T. G. Masarykem se neshodli například v otázce návaznosti starších českých dějin na humanitu obrození, kterou Pekař odmítá coby představitel jiné kulturní a společenské orientace. Setkání zakončila hudba. Vokálně-instrumentální soubor dobových nástrojů Chaire z Příbrami pod vedením Josefa Krčka přednesl zpěvy z Jistebnického a Komenského kancionálu a oblíbené lidové písně T. G. Masaryka.

Nezbývá než si znovu připomenout myšlené přání Tomáše Garrigua Masaryka: Kéž si účastníci tohoto setkání v parlamentu odnesou z vylisovaných myšlenek i něco do svého praktického života.

Text a foto:
Klára Břeňová a
Petra Štěpánová

XI. ROČNÍK POCHODU PRO ŽIVOT

Hnutí pro život ČR pořádá 25. března XI. ročník tzv. Pochodu pro život, který má vyjádřit podporu a přitakání k životu a na druhou stranu svůj protest proti všemu, co životu brání, včetně praxe umělého přerušování těhotenství. Naše křesťanská kultura, jak známo, vyrostla z tradice židovské, ze které řadu věcí přejala. Zajímalo mě, jak se na tuto velice vážnou a citlivou problematiku dívá právě judaismus, a v této souvislosti mě zaujal článek vrchního rabína Velké Británie Jonathan Sackse, který se k tématu vyjádřil v novinách *The Jewish Press*. Překlad v upravené podobě následuje: V pozadí židovské víry stojí fakt, že za textem stojí proces interpretace. Záleží tedy na tom, kdo, v jakém kontextu a s jakým přesvědčením k textu přistupuje. Podívejme se na biblický text Ex 21,22-23, který sice nepojednává o potratu jako takovém, ale jde o zranění, které k potratu vedlo, a následný trest: „Když se muži budou rvát a udeří těhotnou ženu, takže potratí, ale nepřijde o život, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží muž té ženy; odevzdá ji prostřednictvím rozhodčích. Jestli o život přijde, dáš život za život.“ Český obrat „nepřijde o život“ v hebrejštině i v jiných

jazycích vyjadřuje na tomto místě spojení nedojde k žádnému fatálnímu neštěstí (zlu, škodě, úhoně apod.; hebr. ason). Jedno je patrné: Zavinit potrat – být zodpovědný za smrt plodu – není hrdelním zločinem. Do okamžiku narození nemá plod zákonný status lidské bytosti.

Ve stejné době, kdy izraelští učenci vykládali tyto zákony Tóry, ve významné komunitě v egyptské Alexandrii žil helenizovaný filosof Filón, jehož interpretace se často dosti vzdalovaly od hlavního rabínského proudu. Naši pasáž vykládá tak, že pokud plod udeřený ženou je stále nezformovaný a „nehotový“, muž má být pokutován. Pokud má ale dítě orgány vyvinuté, muž si zaslouží smrt, neboť takové stvoření je již člověk a byl zabit v lůně přírody, která usoudila, že ještě nastal pravý čas, aby spatřil světlo, a uchovávala ho jako sochu v sochařově dílně... Filón chápe slovo ason ne jako neštěstí, ale spíše jako dokončený tvar, podobu. Interpretace veršů se tak rozchází: Z „nedojde další úhony“ je „nehotová podoba“. Filónova interpretace a názory celé alexandrijské školy hrály významnou roli v náboženských dějinách křesťanského Západu. Křesťané byli závislí na řeckých

překladech a komentářích a ty se nacházely mezi alexandrijským židovstvem. Rané křesťanské názory na toto téma se proto soustředily spíše na Filóna než na židovské učence a kladly důraz na rozlišení mezi embryem informatus a embryem formatum (Augustin). Tertulian ve druhém století učil, že pokud je plod zformovaný – od počátku uplynulo více než 40 nebo 80 dní (diskutovalo se o přesné době) – způsobit smrt znamená vraždu. Tento názor převládá až do r. 1588, kdy papež Sixtus V. přisoudil vraždu zabítí plodu v jakémkoli stádiu. Neznamená to, že židovské a římskokatolické názory jsou naprosto odlišné. V praxi jsou si docela blízko, zvláště porovnáme-li je s kulturami starověkého Řecka a Říma či sekulárním Západem dnešní doby, kdy je potrat rozšířen a vůbec není vnímán jako morální zlo. Judaismus dovoluje jej provést, jen pokud jde o záchranu života matky či ochranu před vážným zdravotním rizikem. Plod nemusí být z pohledu židovského zákona člověkem, ale je jim potenciálně a je třeba jej proto chránit. Nicméně rozdíl zde je – v judaismu není potrat vraždou, v římskokatolickém pojetí ano.

Klára Břeňová

ZPRÁVY

Vzpomínka

Vzpomeňte se mnou na mé rodiče, pracovníky náboženské obce v České Skalici, na JUDr. Karla Červeného při 95. narozeninách (28. 3.) a na Blanku Červenou při 85. narozeninách (4. 4.) a na jejich zetě Karla Naimana při narozeninách (17. 3.). Naše rodina na ně v neděli 27. března vzpomene při bohoslužbách ve Sboru Páně v České Skalici v 10 h.

Alena Naimanová, dcera

Výroční shromáždění

Výroční shromáždění Náboženské obce v Chlumci nad Cidlinou proběhne 3. 4. od 9 hodin.

Program: 1) Úvodní bohoslužba 2) Zahájení 3) Zprávy a) Duchovního b) Rady starších c) Revizní komise 4) Rozprava ke zprávám 5) Volba nové Rady starších 6) Ukončení výročního shromáždění

(red)

Setkání s režisérem

Náboženská obec naší církve v Praze 8, Karlíně, Literárně dramatický klub Dialog na cestě a Městská část Praha 8 vás zvou na oblíbený přednáškový cyklus Setkání třetího věku: Odpovědní posezení s režisérem Václavem Vorlíčkem. Bohatou tvorbu, řadu vynikajících filmů i zajímavosti z natáčení s hostem připomene i jeho dlouholetá spolupracovnice, dramaturgyně Marcela Pittermannová. V úterý 29. března v 15 h, v zasedací místnosti náboženské obce Praha 8, Vítkova 13.

(red)

Moravské pašije v Brně

Moravské pašije – Teatr Vítů Marčíka můžete zhlédnout 6. 4. v 19 h ve Sboru Páně, Vážného 6. Vítů Marčík navazuje na hlubokou tradici pašijových her, které se hrávaly v kostelech. Vážné téma zprostředkovává komediant, který u všeho byl, vše viděl a díky jeho vyprávění je i divák vtážen do tohoto příběhu. Zveme všechny přátele dobrého a

nevšedního divadelního umění. Vstupenky je možno si rezervovat na telefonu 776 032 149.

(red)

Přednášky v muzeu

* 21. března v 18 h pořádá Vzdělávací a kulturní centrum Židovského muzea (Maiselova 15) ve spolupráci s CET Academic Programs přednášku Ženy rabinkami. Zápas o ženskou ordinaci (v angličtině).

* 24. března v 18 h se uskuteční cestovatelská přednáška Arménie – Podivuhodná země raného křesťanství. Přírodní krásy, prastaré kláštery a kačkary – kamenné kříže s mandalou. Nejstarší křesťanství přímo ovlivněné Ezejci od Mrtvého moře, židovskými sektami, zoroastrismem a patrně i buddhismem. Povídání doprovodí projekce fotografií a autentické hudby.

(red)

Slovo na cestu

Po úspěšném vydání textu Nového zákona Česká biblická společnost nyní představuje nové ilustrované vydání celé Bible v čtivém a srozumitelném překladu Slovo na cestu. Knižka se v knihkupectvích objeví v dubnu, nicméně již teď je možnost předobjednávky se slevou 40 %.

Objednat můžete poštou na adrese: Česká biblická společnost, Náhorní 1816/12, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, mailem i prostřednictvím objednávkového formuláře na webové stránce www.dumbible.cz.

(red)

Konference o misii

Středoevropské centrum misijních studií, o. s. vás zve na konferenci na téma Krizové situace v československém kontextu po roce 1989. Konference se uskuteční dne 1. dubna od 10 h do 15 h v sídle SCMS U Školské zahrady 1264/1, 182 00 Praha 8-Kobylisy. Konference je výstupem interdisciplinárního badatelského projektu, zaměřeného na lepší porozumění prostředí, v němž se odehrávají misijní snahy křesťanských církví v České a Slovenské republice. Odezni na ní vybrané příspěvky z projektu, které přednesou jejich autoři. Ti se pokusili

o reflexi společenských změn a fenoménů, které od přelomového roku 1989 až do současnosti nabyly celospolečenské dimenze a jsou častým zdrojem krizových situací, ve kterých se Češi a Slováci ocitají, a se kterými se potýkají i české a slovenské křesťanské církve. Současně budou na celé konferenci přítomni představitelé různých křesťanských církví, kteří budou prezentovat perspektivu dané církve v panelové diskusi. Pro aktualizované informace a program konference navštivte prosím naše webové stránky www.missioncentre.eu. V případě dalších dotazů nás kontaktujte na e-mailové adrese office@missioncentre.eu nebo na čísle +420 608 358 533 (Pavol Bargár). Rovněž bychom ocenili, kdybyste nám touto cestou potvrdili do 28. března svou účast.

(red)

Zájezd do Izraele

Misijní odbor Kostnické jednoty zve na poznávací zájezdy do Izraele. Organizuje Ludmila Hallerová celoročně. Zkušený průvodce po Izraeli je Fredi Winkler.

Podzimní zájezd s možností navštívit v Jordánsku skalní město Petra bude 26. října – 6. listopadu. Účastníci navštíví známá místa z Bible, např. Jeruzalém, Betlém, Kafarnaum. Budou se moci vykoupat v Mrtvém moři a zažít plavbu po Genezaretském jezeře.

Cena pobytu: 1075 USD za osobu na dvoulůžkovém pokoji s polopenzí.

V ceně zájezdu jsou všechny vstupenky, jízda lanovkou na Masadu, jízda lodí po Genezaretském jezeru. Cena zpáteční letenky: 10800 Kč.

Podrobné informace a přihlášky:

Ludmila Hallerová, Ve Vilách 7, 140 00, Praha 4-Michle. Tel.: 242 428 814; mobil 774 572 671, hallerova@volny.cz

Připomínáme též možnosti zajímavých setkání v květnu 2011:

* Na konferenci sester BJB v Litoměřicích od 29. 4. do 1. 5. máte možnost se setkat s Kristou Gerloffovou z Jeruzaléma. Bližší info na julka.hejlova@tiscali.cz

* 4. května bude o děni na Blízkém východě informovat novinář z Jeruzaléma Johannes Gerloff na setkání v Praze v modlitebně BJB na náměstí Jiřího z Poděbrad od 18 hodin.

* Od 13. do 15. května bude opět v Praze Brian Gemell se svým jedinečným výkladem biblických prorocství. 15. května odpoledne od 14 h promluví na naší akci *Izrael žije a tancuje* v Terezíně, na náměstí *Moderní stát Izrael – prorocství v průběhu naplnění*. Autobusová doprava z Prahy bude zajištěna. Na autobus je nutné se přihlásit. (hallerova@volny.cz)

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 25. 3. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle,
Y. Škvárová – mezzosoprán
* 26. 3. – 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle,
Y. Škvárová – mezzosoprán

ZEKUMENY

VE Vatikánu přibývá obyvatel

Nejmenší stát na světě Vatikán má teď 572 občanů, z nichž jen 32 jsou ženy, a počet jeho obyvatel je ještě menší - 444. Bylo to oznámeno při příležitosti zveřejnění nového vatikánského zákona o občanství. Proti roku 2005 se počet občanů zvýšil o 15. Z 572 vatikánských občanů jich však ve Vatikánu skutečně žije jen 223. Kromě nich tam má trvalý pobyt dalších 221 osob, které vatikánské občanství nemají. Jsou to většinou duchovní a řádové sestry. Vatikánské území měří jen 44 hektarů.

Hlavní novinkou nyní zveřejněné normy je, že vatikánské občanství už nebude automaticky přiznáváno těm, kdo mají ve Vatikánu trvalý pobyt. Ten je ovšem podmínkou pro případné přiznání občanství. Vatikán při stejné příležitosti zveřejnil i další čísla - například že loni se tamních obřadů a papežských audiencí zúčastnilo 2,27 milionu lidí, vatikánská muzea navštívilo 4,6 milionu zájemců, do chrámu svatého Petra vstoupilo odhadem 18 milionů lidí a na jeho terasu a kupoli vyjelo nebo vystoupilo 4,1 milionu návštěvníků.

podle ČTK

Německo: Matka dvanácti dětí uvězněna

ZA ODMÍTÁNÍ POSÍLAT DĚTI NA HODINY SEXUÁLNÍ VÝCHOVY

Matka dvanácti dětí byla v německém městě Salzkotten odsouzena na 43 dní do vězení, protože odmítá posílat své děti na hodiny sexuální výchovy v místní základní škole. Jde o baptistku, která se staví proti programu sexuální výchovy, protože odporuje jejímu náboženskému přesvědčení. Spolu se svým manželem prohlašuje, že jsou ignorována její práva deklarovaná v Evropské konvenci o lidských právech. Cituje článek 2 prvního protokolu konvence, ve kterém stojí: "Stát má respektovat právo rodičů zajistit výchovu a vzdělávání v souladu s jejich náboženským a filosofickým přesvědčením". Škola od roku 2005 ignorovala toto její právo a byla přitom podporována soudnictvím, píše ProLife.cz. V Německu nejde o ojedinělý jev. Již v dubnu 2010 bylo v Salzkottenu několik podobných případů. Rovněž v Paderbornu v roce 2009. V lednu 2010 dokonce jedna německá rodina získala azyl v USA po několika letech pronásledování kvůli domácímu vzdělávání svých dětí.

Prolife

SVATÝ STOLEC PROTI SNAHÁM OSN O SOCIÁLNÍ INŽENÝRSTVÍ

Delegace Svatého stolce u Spojených národů odsoudila "pokos o masové sociální inženýrství" ze strany OSN ohledně africké populace. Jednalo se o rezoluci Komise OSN pro sociální rozvoj. Svatý stolec v prohlášení pro Valné shromáždění káral pokos o nucení "agend, které nepodporují zdraví národů". Rovněž protestoval proti začlenění dokumentu nazývaného Maputo Protocol, který volá po právu na potrat. Jde o "falešný předpoklad, že africké země jsou přelidněny a že bohaté národy musí pracovat na tom, aby se snížil jejich počet", o "pokos o masové sociální inženýrství nucované Afriky", které porušuje lidská práva, zejména právo na život. Aktivita Svatého stolce a jeho přímočarý vyjádření se u některých delegací setkaly s nelihostností a nepřátelstvím.

Res Claritatis

Výběrové řízení

Diecézní rada Církve československé husitské Praha vyhlašuje výběrové řízení na funkci ředitele/ředitelky Církevní základní školy a mateřské školy ARCHA, Petroupim, okres Benešov. Zřizovatelem školy je Pražská diecéze Církve československé husitské. Kapacita MŠ je 24 dětí a kapacita ZŠ je 20 žáků.

Požadavky:

Vysokoškolské vzdělání pedagogického zaměření (magisterského typu), odborná a pedagogická způsobilost včetně pedagogické praxe (minimálně 4 roky), způsobilost k právním úkonům, orientace ve školských předpisech a školské problematice, manažerské schopnosti, vstřícný vztah k dětem a žákům školy. Škola má schválený výukový a výchovný program, zakotvený na křesťanských hodnotách. Program je založený na individuálním přístupu ke každému dítěti, s respektováním jejich osobnosti. Pracovníci školy všestranně podporují a rozvíjejí jejich schopnosti, vědomosti a dovednosti. Výchovné vzdělávací práce je prováděna ve věkově smíšených skupinách, které lépe odpovídají realitě světa.

V písemné přihlášce uveďte: jméno a příjmení, adresu, telefon, e-mail a dále přiložte tyto dokumenty:

- * ověřené kopie dokladů o nejvyšším dosaženém vzdělání,
- * doklad o průběhu zaměstnání a délce praxe podle § 5 odst. 1 zákona č. 563/2004 Sb., potvrzený posledním zaměstnavatelem,
- * strukturovaný životopis,
- * vlastní koncepci dalšího rozvoje školy s respektováním výchozích podmínek školy (v rozsahu maximálně 5 stran strojopisu),
- * výpis z evidence rejstříku trestů (ne starší 3 měsíce),
- * lékařské potvrzení o zdravotní způsobilosti k výkonu funkce ředitele/ředitelky školy (ne starší 2 měsíce),
- * čestné prohlášení dle § 4 odst. 3 zákona č. 451/1991 Sb., ve znění pozdějších úprav.

Nástup do funkce: 15. 6. 2011

Podrobnější informace o škole: <http://skolaarcha.org/>

Vlastnoručně podepsanou přihlášku doručte v zalepené obálce nejpozději do 31. 3. 2011 na adresu: Pražská diecéze ČČSH, V Tišíně 474/3, 160 00 Praha 6 – Bubeneč. Obálku označte textem: **Výběrové řízení Církevní ZŠ a MŠ ARCHA – Neotvrat.** Další dotazy k výběrovému řízení zasílejte na e-mailovou adresu: ilkova@email.cz Vyhlašovatel výběrového řízení si vyhrazuje právo výběrové řízení kdykoliv v jeho průběhu zrušit nebo místo neobsadit.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Musíte se znovu narodit

V Janovi 3,1-17 čtete o Ježíšově rozmluvě s Nikodémem. Větu do tajenky vylustíte tak, že nahradíte čísla písmeny podle uvedeného klíče.

2 19 7 12 4 14 13 16 11 1 11 16 20 5 7 13 16 21 12 1 12
1 16 20 6 17 1 2 21 16 13 18 3 8 11 1 11 4 1 2 21
16 10 15 22 4 12 6 9 2 21 11 16 20 6 17 16 14 1 16 4 12

1 = A 7 = H 13 = O 19 = ů
2 = B 8 = I 14 = P 20 = V
3 = D 9 = J 15 = R 21 = Y
4 = E 10 = K 16 = S 22 = Z
5 = Ě 11 = L 17 = T
6 = Ě 12 = N 18 = U

(Řešení z minulého čísla: Milostivý Bože, dej nám, prosíme, sílu, abychom dokázali v boji s pokušením obstát jako tvůj Syn. Amen.)

Jana Krajčířiková

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9